

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 4. Thomæ Epistola ad Cardinalem Ostiensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

Sæcul. XII.
A. C. 1169.

§. IV.

*Thomæ Epistola ad Cardinalem
Ostiensem.*

III. ep. 79. Interim Thomas haud ignarus Regem Angliæ nullum non contra se movere lapidem, & Papam instigare, ut se in Italiam advocaret, Humbaldo Cardinali, Episcopo Ostiensi, amico suo, postea Papæ Lucio III. scripsit in hunc modum: *Cum omnibus constet, Regem Angliæ nihil ardenter moliri, quam ut Libertatem Ecclesiæ opprimat, & auctoritatem Sacrae Sedis ex omnibus suis Ditionibus proscribat, omnes sapientes & Deum timentes mirantur Ecclesiæ Romanae patientiam, qua tamdiu Principis impietatem dissimulat. An in oculis Dei hominemque probrum non sit, pauperes judicare, Potentes autem nullo fræno injecto reprimere, quos vera Justitia potentius quam ceteros torquebit? Quis Principum unquam sciente & vidente Summo Pontifice tam enormi fiducia, ac bodie Rex Angliæ, Bonis Ecclesiæ abusus est? Quintque jam anni circumacti sunt, ex quo Episcopatum meum tenet. In usus suos convertit redditus & census Ecclesiarum Lincolniensis, Bathoniensis, Herfordiensis, & Elisiensis, omnes ferme agros Ecclesiæ Landavanæ militibus suis distribuit,*

Sap. 6. 7.

distribuit, Bangoriensi vero Ecclesiæ annis jam decem vacanti Episcopum per electionem dari non permittit. Silentio prætero Abbatias, quia earum vacantium numerus mibi non est cognitus. Hæc omnia agere se jactat ex privilegio acquisito Consuetudinum suarum, quas ab Ecclesia Romana in ipsis principiis publice damnari oportuisset.

Ergo quia Ecclesiam opprimi non patior, Rex Angliæ compellere vos vult, ad me ab Episcopatu deponendum? quia Legem Dei prodere nolo, vult, ut me ad aliam Ecclesiam, nulla utilitate id poscente, nulla urgente necessitate, transferatis? quia eorum, quæ per summum nefas peragit, particeps esse horreo, vult, ut me in Italiam accersatis, & ipse, dum iter facio, occasionem captet, oblatos sicariis pretio caput meum licitandi. Quo enim consilio, nisi in meam perniciem, animos Mediolanensem, Cremonensem & Parmensem, quos promisso auro corrupit, solicitat? Quid ego unquam mali Ticinenibus aut aliis Italiæ urbibus intuli, ut exilio me damnari tantopere cupiant? Et infra: An non etiam Frangipanes, Latrones*, Petri Leonis Familia, ceterique Romanorum potentissimi ad subjiciendam Ecclesiam Romanam conducti sunt? Quin imo pax Ecclesiæ cum Imperatore & Saxonibus promittitur, Romani ad præstandam jurejurando Papæ fidem magna

* Hodie Lodron.

Sæcul. XII. magna vi auri permovendi dicuntur, si
A. C. 1169. modo unicum lucrum ad Regem Anglia
 redeat, nempe, si Papa me deponat. Capit,
 quam tristem, quam periculosa[m] profectio[n]em mibi imperari Rex petierit? ne
 tamen curabat, unde tam longi itineris
 sumtus acciperem, aut quo creditoribus meis
 satisfacerem. Tandem nequicquam voco
 retis me; nunquam iter, quod sine capit[i]o[n]e
 periculo suscipere nequeo, ingrediar.

§. V.

*Gratianus & Vivianus Nuncii ad Re-
 gem Anglie mittuntur.*

Nuncii vero, quos ad Regem Anglia[m]
 mittendos Papa delegit, erant Gra-
 tianus, Eugenii III. Papæ nepos, Sub-
 diaconus & Ecclesiæ Romanæ Notarius,

3. ep. 80.

* Orieto.

ac Doctor Vivianus, Archidiaconus Ut-
 bis veteris *, & in Curia Romana Cat-
 sidicus. Huic Papa tradidit formulam
 pacis, de qua agendum erat, coegit-
 que ambos jurejurando promittere, se
 præscriptos limites neutiquam transgres-
 suros. Prohibuit, ne se sumtibus Regis
 sustentari paterentur, priusquam pat-
 fancita fuisset, nec vel diem unum ultra
 præstitutum terminum, videlicet Festum
 S. Michaelis ejusdem anni millesimi cen-
 tesimi sexagesimi noni in Regis ditioni-
 bus morarentur. Porro duas epistolas
 ferebant Nuncii, alteram ad Archiepi-
 scopum